ष्फलं कुरु। अस्मासु क्रुद्धः शत्रुः यदाऽस्मान् हन्तुं न क्षमते, तदा तदीयः क्रोधो निष्फलो भवेत्, तथा त्वं कुर्व्वित्यर्थः। किं कुर्व्वन्, 'स्पृधः' शत्रूणां स्पर्धमानाः, अस्मदीयाः सेनाः, 'मिथतीः' त्वां प्रत्यभयं याचमानाः, 'आभिः' अस्मदीयाभिस्तुतिभिः, 'अरिषण्यन्' अहिंसिताः कुर्व्वन्, अस्मदीयस्तुतिभिः तुष्टस्त्वमस्मदीयाः सेना यथा न हिंसिता भवन्ति तथा कुर्व्वित्यर्थः। किञ्च 'विश्वाः' परकीयाः सर्व्वाः सेनाः, 'अभियुजः' अस्मद्वधमभिलक्ष्य प्रयुज्यमानाः, त्वं, 'विषूचीः' नानागतीः, 'दासीः' 'उपक्षयं प्राप्ताः, 'विशः' सर्व्वाः प्रजाः, अभितुष्टः सन् 'अवतारीः' विनाशय, यथास्मदीयस्तुत्या स्तुष्टः त्वां प्रत्यभयं याचमानानामस्मत्सेनानां न हिंसां कृतवानसि। तथैवास्मदीयस्तुत्या स्तुष्टः सन् परकीयसेना विनाशयेत्यर्थः॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह। "अयꣳ शृण्वे अध जयन्नुतघ्नन्। अयमुत प्रकृणुते युधा गाः। यदा सत्यं कृणुते मन्युमिन्द्रः [३]। विश्वं दृढं भयत एजदस्मात्" इति। 'अयं' इन्द्रः, 'अध' कदाचित्, 'जयन्', वर्त्तते, 'उत' अथवा, 'घ्नन्', वर्त्तते, इत्यहं 'शृण्वे', अयमर्थः, यदा यदेन्द्रस्य वार्त्तां शृणोमि तदा तदा जयतीति वा वैरिणं हन्तीति वा शृणोमि। 'उत' अपि च, 'अयं' इन्द्रः, 'युधा' युद्धे, 'गाः' परकीयाः, 'प्रकृणुते' प्रकर्षेण स्वाधीनाः करोति। किञ्च 'यदा', 'अयम्, 'इन्द्रः', स्वकीयं 'मन्युं,' 'सत्यम्' अवश्यम्भाविनं, 'कृणुते' करोति, तदानीं 'दृढं' क्वचिदेवावस्थितं, स्थावरं, 'एजत्' कम्पमानं,